

॥ १७ ॥ १८ ॥ तान्त्वसंबन्धिनः पालान् ॥ ^{तिमः} एत आगच्छत अभेदतिशेषः ॥ गच्छामः वयमप्यागच्छामदित्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ सर्वे ते च समभ्यधावन्नितिशे

अब्रुवन्परमोद्दिग्नागत्वादधिमुखंवचः ॥ हनूमतादत्तवरेर्हतं मधुवनं बलात् ॥ १७ ॥ वयंचजानुभिर्घृष्टादेवमार्गंचदर्शिताः ॥ १८ ॥ त
दादधिमुखः क्रुद्धो वनपस्तत्रवानरः ॥ हतं मधुवनं दृष्ट्वा सांत्वयामास तान् हरीन् ॥ १९ ॥ एतगच्छतगच्छामो वानरानतिदर्पितान् ॥ व
लेनावारयिष्यामि प्रभुं जानान्मधूत्तमं ॥ २० ॥ श्रुत्वादधिमुखस्येदं वचनं वानरर्षभाः ॥ पुनर्वीरामधुवनं ते नैव सहिताययुः ॥ २१ ॥ म
ध्ये चैषां दधिमुखः सुप्रगृह्य महातरुं ॥ समभ्यधावन्वेगेन सर्वे ते च प्लवंगमाः ॥ २२ ॥ तेशिलाः पादपांश्चैव पाषाणानपि वानराः ॥ गृही
त्वाभ्यागमक्रुद्धाय त्रतेकपिकुंजराः ॥ २३ ॥ बलान्निवारयंतश्च आसेदुर्हरयो हरीन् ॥ संदष्टोष्टपुटाः क्रुद्धा भर्त्सयंतो मुहुर्मुहुः ॥ २४ ॥
अथ दृष्ट्वादधिमुखं क्रुद्धं वानरपुंगवाः ॥ अभ्यधावंत वेगेन हनूमत्प्रमुखांस्तदा ॥ २५ ॥ सवृक्षंतं महाबाहुमापतंतं महाबलं ॥ वेगवंतं वि
जग्राह बाहुभ्यां कुपितो गदः ॥ २६ ॥ मदांधोनरुपां चक्रे आर्यकोयं ममेतिसः ॥ अथैनं निष्पिपेषाश्रुवेगेन वसुधातले ॥ २७ ॥ स भग्न
बाहूरुमुखो विह्वलः शोणितोक्षितः ॥ प्रमुमोह महावीरो मुहूर्तेकपिकुंजरः ॥ २८ ॥ सकथंचिद्विमुक्तस्तैर्वानरैर्वानरर्षभः ॥ उवाचैकांत
मागत्य स्वान्भृत्यान्समुपागतान् ॥ २९ ॥ एतगच्छतगच्छामो भर्तानो यत्र वानरः ॥ सुग्रीवो विपुलग्रीवः सह रामेण तिष्ठति ॥ ३० ॥ स
र्वे चैवांगदेदोषं श्रावयिष्यामपार्थिवे ॥ अमर्षी वचनं श्रुत्वा घातयिष्यति वानरान् ॥ ३१ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ आर्यकः सुग्रीवमातुलत्वात् पूज्यः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ भर्ता राजा ॥ ३० ॥ ३१ ॥